

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.	Feltetős szerkesztő: KOROM GYÖRGY.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Főmunkatárs: Oszeszy M. Victor. Hirdetések <u>egyezség</u> szerint. Kéziratokat nem adunk vissza.
---	---------------------------------------	---	--

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A nők szerepe a párbajlelensek mozgalomban.

Ira: BOURBON ALFONZ herceg.

A nő hatalma sehoh se nyilvánulhat ékebben, mint a párvialdal elleni küzdelemben és hiszem, hogy kevés azoknak a nőknek száma, akik ettől az ügytől megvonnák támogatásukat. Nem kell-e a nő szívének tiltakoznia ama barbár szokás ellen, amely még egyre szedi áldozatait? Nem kell-e a nő józan gondolkodásának felháborodnia ez örütség ellen, amelyet gyakorta éppen az ő nevében követnek el, valójában azonban csak profánizálja azt, a mi a nőben a legesszencsebb?

Végtelen örömmel tölt el, hogy az álmat, amelyet attól a percetől kezdve, amikor a párbaj ellen sikra szállottam előttem lebegett, most ime, önöknél Magyarországon is megvalósulni látom. Régóta hangzotatom én már: A nőket kell megnyernünk!

Leiki szemekkel láttam, mint emeli fel e mozgalomban kezét a nő, hogy gényt vessen a valódi bátorság épp oly nevetségese, mint szomorú torz-szüllötének: a a párbajnak. Hallottam, mint szólal meg a nő, hirtül adván a férfiaknak: „Ne legyenek többé vad emberek a nő szolgálatára! Be-

csületünk védelmére nem akarunk több véráldozatot! Nem fonunk glóriát ama férfiak fejére, akik megverekednek érettünk. Sokkal többre tartjuk és sokkal inkább megbecsüljük azokat, akiknek van bátorságuk szembeszállani oly szokással, amelytől szívünk mélyéből irtózunk, a melyet megvetünk és elítélünk. Ellenben azokat, akik ezt a minden létjog híjján levő szokást fenntartani akarják, ezentul gyávának tekintjük, gyávának, akiknek hiányzik az erkölcsi bátorságuk ahhoz, hogy szakítsanak egy elavult intézménnyel, melynek rabjai. Kisहितieknek tekintjük őket, akik visszazetennek oly nehézségektől, amiket százszerosan nagyit a képzeldés. Ostobáknak tekintjük, akik nem tudják felfogni a párbaj visszasztatizott voltát, föltve persze, hogy nem tartoznak oly társadalmi osztályba, amely gazzetteinek leplezésére akarja fenntartani a párbajt, mint remediumot. Nem ezek a mi hőseink, a mi lovagiaink! Bátorunk, lovgiasnak szeretjük látni a férfit, de ugy, a hogy mi értelmezük ez erényeket!”

Ha így fognak beszélni a nők, el fogják kergetni a kísérletet, amely a társadalomban még egyre úzi ördögi játékat. Egy lovgiasan gondolkodó férfiú sem fog habozni, hogy e tekintetben meghajoljon a

nők kívánsága előtt. Ebben a kérdésben a nőké az első szó. Ki fog ellenkezni, ha a nők a józan ész nevében, szívből fakadó szavakkal fognak ügyünknek harcosokat toborzani? Bizony, kevés férfiú lesz, aki küzdeni fog oly szokás fenntartásáért, amely a nők szemében értékét veszítette. Ha majd legyözelebb női ajkak guny tárgyává fogják tenni a bátorságnak torzképét; a párbajt, s a férfiak látni fogják, hogy a hősködésnek ez a fajtája mindenfelé megvetéssel találkozik, hamarost el fog menni a kedvük tőle.

Adja Isten, hogy a nők mindenütt öntudatra ébredjenek, annak tudatára, hogy sok férfinak élete, talán éppen azoké, akik legyözelebb állanak hozzájuk, az ő kezükben van. Az ő érdekük, hogy véget vessenek ez átkos szokásnak.

Oh, mily maradosó önvád érhetné őket, ha a balsors oly akarná, hogy téltenségek egy napon épp annak az életbe kerülhet, aki drága volt nekik. Nem! Meg vagyok győződve róla, hogy az itt-ott felriadó szó nem hangzik el a pusztában. Hiszem, tudom, hogy a nők méltóaknak fognak bizonyulni önmagukhoz, méltóaknak szép előjogaikhoz!

Piramisok aljan.

Ira: Kopácsy György.

Cairó, 1906. február hó.

Reggeledik. Lapostetejű házunk terraszán várva-várom, mikor bukkan ki a Mokattam mögül az egyiptomi téli nap áldásos, meleg sugára.

Kelet felől egyszerre meghasad a látáhatárt körüllebegő kékes ködfüggöny s a felkelő napnak a ködfoszlányok közt kiszökkenő első sugárkévéje megaranoyzza a Muhamed Ali alabastrom mecsetjének mérszen égfelé törő minareitjei, meg a hátterben nyújtózó Dsebel Mokattam kopár gerincét. A közeli mosché minaretjén pedig felhangzik a muezzin imára hívó vontatott éneke:

„Allahn abkar! Asadn anna, la ilaha ill'Allah; va Muhamed rasul Allah! Hagya alas sala! Allah nagy! Bizony mondom nektek, nincs más itten, mint Allah és Muhamed az ő profétája! Gyertek imádkozni!”

Amint végigsiklik tekintetünk, a ködből most már egészen kibontakozott s ragyogó napsugárban firdő óriási város fölött, mely laposfedelű házaival egy legett városra

emlékezett, egyszerre megpillantjuk nyugaton a mérhetetlen Lybiai sivatag szélén, a hosszan elnyuló gízeli párkányutakon emelkedő piramisokat, a legrejtőbb és legmonumentálisabb emberi alkotásokat.

Előttük a termékeny, szingzagod gizei mezők, mögöttük a végtelenbe nyúló arany-sárga homok. A legélesebb elentétek, az élet és a halál találkoznak itt. S mintha a halál birodalmának hivott őrei lennének ezek a misztikus alkotások, szabályos formáikkal setten. méltóságteljesen merednek az égnék.

Az egyiptomi utas alig piheni ki a néha nagyon kellemetlen tengeri út fáradalmait, siet közvetlen közelről megtekinteni az ókor hét világcsodája közé sorolt fáraó sírokat, melyek több mint hatodélezer esztendőn át dacoltak az idővel s a fanatikus mohamedánok romboló dühével.

Ma már nem kell számaron órák-hosszat rázástni magunkat; a modern technika vívmányai, a villamos-vasut és az automobil-társaskocsik rövid félóra alatt átörpítenek bennünk a termékeny Nílvölgyön a minden temetőik legnagyobbikába. Ha sikerül lerázni nyakunkról a beduinokat,

akik elképzelhetetlen erőszakossággal ajánlják szamarukat, tevéjüket, vagy Arszuában gyártott hamis egyiptomi régiségeiket, a merész hajtásban kanyarodó s folyton emelkedő uton csakhamar felérünk fensikra s tövében vagyunk a Kufu-piramisanak, mely rengeteg tömegével eltakarja a valamivel kisebb Kafru-piramist s a gondosan épített Munkara-síremléket.

Itt vagyunk hát végre! Előttünk állnak régi vagyódásunk tárgyai, amikről annyit hallottunk, annyit olvastunk s amiket szabadon csapongó képzeletünk annyit csodás alakban állított elénk.

S az első pillanatban mintha egy kis csalódást érezne képzelettel felcsigázott lelkünk. Nagyságukkal megdöbbentenek bennünket, de merev formájuk, komor tekintetük nem találja meg a szívünkhoz vezető utat. Elfogultan az építő technika legnagyobb alkotásaival szemben, de lelkünk hidegen marad. De csak az első pillanatokban. Aztán lassan-lassan megelevenedik a hideg kövek s szólnak hozzánk. S attól, amit azok beszélnék felmelegszik lelkünk s a képzelet sebes szárnyán bebarangolja az emlékezet birodalmát. Feltámad előttünk a régi Egypt-

Népgyűlés és beszámoló

Csak egész röviden óhajtok regisztrálni a múlt hó 25-én (vasárnap) Alsólendván megtartott népgyűlést.

Miután a kormány a nyilvános helyeken való gyűlékezést már elveve betiltotta, a vezető férfiak gondoskodtak róla, hogy a tervezett gyűlés mégse maradjon el.

Kiss Pál esperes plébános a saját udvarát ajánlotta fel a gyűlés megtartására.

D. e. 10 órakor már erősen kezdtek gyűlekezni, úgy hogy 11 órakor már több ezrere menő tömeg verődött össze a tágas udvaron. — Néhány perc múlva megérkezett dr. Nyári Béla a kerület volt országgyűlési képviselője, aki mindjárt megtartotta beszámolóját. Egyuttal pedig megköszönte az irányában tanúsított jóindulatot továbbra is ajánlva magát a választó polgárok pártfogásába.

Mindjárt utána Teke Dénes helybeli ev. lelkész magasan szónyaló beszédben, de keresetlen szavakkal esetlette a népgyűlés célját, Buzdította a lelkes hallgatókat hazaszeretetre és kitartásra. — Beszédét sokszor félbeszakította a közönség részéről felzúzó „Éljen”, mint spontán megnyilatkozása az érzelmeinek.

Majd Petrik Gyula helyb. ügyvéd beszélt hasonló zsenrben.

Végül Tóth Sándor lenti-i plébános éllette a képviselőt és a haza védelmében egyetértőket.

Mire a gyűlés véget ért fél egy is elmult. — Rendezésben nem volt, úgy hogy a kiküldött csendőrségnek semmi dolga sem akadt.

HIREK.

— **Vége a farsangnak.** Már-már azt hittük, hogy soha se fogunk ki a farsanglábólól, annyira beléltük magunkat honfiai bánatunk közepette is — Carnevál királyi kultuszába — Egyik mulatságból ki a másikba be. Így ment ez már jó pár hete, míg végre a febr. 28-ika rák hirtette az elmulás hirdetőjét... a hamut. — „Emlékezzél meg ember, hogy porból lettél, porrá leszel”. — Ezzel egyidejűleg emlékezzünk meg a február hó 24-én aszsonyok által rendezett balról is. Ferenczy József helybeli vendéglő termében rendezték a jól sikerült mulatságot. Alsólendva polgársága teljes számban képviselve volt ott, ahol mindenki szívvvel, lélekkel mulatott, igyekezve kihasználni a farsang utolsó mulatságát. A kedv hullamai oly magasra csaptak, hogy még a legrebég emberek is táncra perdültek és bár öregek lábbal, de fiatalos szívvel járták a különféle táncokat.

Jelen voltak:

Asszonyok: Antauer Jánosné, Belovics Antalné, Belovics Ferencné, Bors Istvánné, Czimerman Jánosné, Czipóth Ferencné, Gerics Jánosné, Gazdag Jánosné, Gazdag Ignácné, Gomzi Lajosné, Ecker Pálné, Ermenyi Jánosné, Horváth Lajosné, Horváth Istvánné, Hartman Edéné, özv. Hradil Jánosné (Lenti), Illés Vendelné, Kúronya Józsefné, Kúronya Istvánné, Kopeckzy Józsefné, Kelemen Istvánné, Kiss Iréné, Mestrovics Péterné, Porm Ferencné, Sáfár Gergelyné, Szaurer Jánosné, Sebestyén Jánosné, Szabó Mártonné, Stern Mórné, Schless Mártonné, özv. Unger Ferencné, Varga Miklósné, Vehoftsits Ferencné, Vaj Mátýsné, Vucská Ferencné, özv. Török Józsefné, Weisz Adolfiné.

Leányok: Bors Mariska, Bors Viktória, Czipóth Mariska, Ecker Anna, Hartman Viktória, Hradil Valéria (Lenti), Illés Mariska, Kiss Katica, Kiss Annuska, Mestrovics Mariska, Pfancelter Erzsike, Sáfár Erzsike, Sáfár Ilonka, Schmidt Margit, Stern Regina, Sebestyén Katica, Vucská Erzsike, Vehoftsits Ilonka.

Felülfizettek: K. Hájós Mihály 10 kor., Ferenczy József, Ferenczy János, Gutman Lajos, Ivánics György 4—4 koronát, dr. Filkor Márton, Kiss Ferenc 3—3 kor., Bolloivics Antal 2 kor. 26 fill., Balkányi Ernő, Biró Lajos, dr. Brünner József, Dobray János (Muraszombat), Ehrenreich János, Pittina Dávidné, Pollák Emil, Pollák József, Wortman Béla, Zserdin József, 2—2 kor., Antauer János, Ecker Pál, Gerics János, Hartman Edé, Kúronya József, Porm Ferenc, Szaurer János, Vehoftsits Ferenc, Vaj Mátýás 1—1 kor. 20—20 fill., Belloivics Ferenc, Bors István, Borsos Mihály, Czimerman János, Ermenyi János, Gállits Tamás, Horváth Lajos, Illés Vendel, Kardos József, Korom György, Kopeckzy József, Lóvik Ferenc, Lenarics Viktor, Mazól Gyula, Mandelbaum Mór, Neubaer József, dr. Pölitzer Izidor, Poppel Lajos, Schwarcz Jakab, id. Schwarcz Samu, Tivadar Ferenc, Török András (Körment), Weisz Adolfiné, 1—1 kor., Wortman Armin 50 fillér, Gomzi Lajos, Waltersdorfer Henrik 40—40 fillér, özv. Unger Ferencné, Ungár Károly 20—20 fillér. Az összes bevétel 202 kor. 70 fill., az összes kiadás 72 kor. 06 fill. s így a tiszta jövedelem 130 kor. 64 fill. A nemes szívű adakozók fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

Est most amidőn ezzel is beszámoltunk, emeljük égre szemünket, fohászkozunk Isteninkhöz, hogy engedje megérni a

tom, a szabad Egyiptom, hatalma tetőpontján, virágzó kulturájával, melynek soha el nem múló jelei a nagy fejedelmek síremlékei. Beszélhet nekünk a jó öreg Herodotosz a fáraók zsarnokságáról, a rabszolgák gyötrelmeiről, a melyek között a piramisok megszülettek, nálunk csukott fölékre talál! A szolgaság jegyében nem jöhettek létre nagy művészi alkotások. Igaza van Ebersnek a nagy egyptologusnak: „A piramisok építése nem elnyomás alatt nyugó népnek a munkája, melyet korbács kényszerít szeretlen robotolásra; hanem egy ifju és erőteljes nemzetnek a műve, mely a béke hosszú századai alatt örömmel áldozta erőit isteni fejedelmé szolgálatára, hogy szerencsés véghez vezessen egy csaknem emberfeletti vállalatot.”

De nemcsak dicsőséges korszakokról tudnak beszélni a piramisok. Látták diadalmasan bevonulni az ősi Memphisbe a győztes római légiónak Látták, miként dőlnek meg a régi istenek s mint pusztul el velük együtt a régi dicsőség fészke, az ősi Memphis. Mint emelkedik a Nil tülő partján az új város, Kairó s mint tüzi ki annak ormairól az új hódító a ragyogó félföldöt. Aztán jönnek a mamelukok majd a nagy Napoleon világhódító csapatai A lenyugó nap egy elkéért sugara még egyszer Egyiptomra téved: Mehemed-Ali megkísérelte a a szolgaságba silyedt népet szabaddá, országát nagygyá tenni. Hasztalan kísérlet. Egyiptomiaknak nem kell már a szabadság. Végre eljutott odáig, hogy két urat tisztel-

het saját alkirályán kívül, az angolt és a törököt.

Egyiptom nagysága megdőlt, szabadsága elveszett, kapzsi hódítók marakodnak birtoklása felett, s a piramisok még állnak.

Mert az idő kigunyol minden embert, de a piramisok nevést az időt, mondja egy arab közmondás.

Egyszerre megakad valamin a szemünk, ami kiüzi lelkünkben a mult dicsőségés és gyászos képet. Megdobban az örömtől a szívünk. Kufu piramisa mellett vígan lobogtatja a szellő a magyar trikolor, Dózsay hazánkfia fényképészeti műtermén. S minden szónál hangosabban hirdeti, hogy a magyar ipar és művészet mindenütt megállja a sarat.

Alig haladunk néhány száz lépést délre, lenn a völgyben új csoda tárul elénk: a talányok talánya, a nagy sphinx orszárlantestével és emberfejével. Előtte a hatalmas gránittemplom terül el, melyet a sphinx testével együtt újra meg újra kell kiásni a sivatag homokjából. Az arabok abu 'l hólának, a borzalom atyjának nevezték el, pedig a régiek minden jóért csak ő hozzá fordultak. Mert ő volt Harmachis, a nap fia, a ki kelet felé fordult arcával először üdvözölte fölkelő atyját, ő volt a fény, aki eloszlatta a homályt s a sötét éj után új napot hozott a világnak; a termékenység, amely elűzte a szárazságot; a lélek, amely meggyőzte a halált.

Nemcsak óriási méreteivel hat rák, mint a piramisok, hanem művészi tókéle-

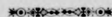
tességével. Bár fanatikus mohamedánok árcát megcsontkították s négerszerivé torzult ábrázátán nem találhatjuk meg azt a keletet és szépséget, amiről Abdul-Latif egykor telkesedéssel írt, mégis felismerhetjük fején az arányok pontosságát, arcán a nagyság és erő fenségese kifejezést, melyek mind arról tanuszkodnak, hogy ez az ősi szobor öntudatos, fejlődött művészet alkotása.

Alkonyodik. A nap hatalmas, vérvörösen ragyogó korongját nemcsak a helybeli a Lybiai sivatag. Utolsó sugaraí bíborpalástot borítanak a sphinx hosszan elnyúló testére.

S amint lassan valóvoldunk a puszttá épített sivatárostól, kísérteties látványt nyujtanak misztikus félhomályban setéten meredező sírkamrák.

Temetőben járunk. Egyiptom régi dicsőségének temetőjében. A temető öre, a szomorú arcu sphinx, a nap fia pedig csak várja, mikor üdvözölheti atyját, mikor kel fel Egyiptomra még egyszer a régi dicsőség napja.

A sivatag szellői meg körülleglik s azt susogják a fülébe: Soha! Talán azért olyan szomorú az arca.

következő farsangot is bekésebb viszonyok között.

— **Balatonai Múzeum.** A Keszthelyi Balatonai Múzeum Egyesület életében nevezetes forduló pont állott be. Berendezték és megnyitották az egyesület iródjait a hol egyesület elnöke, alelnöke, a régészeti, néprajzi, természetrajzi, termésmészteri, tájrajzi osztályok vezetői minden kedden összejárnak, hogy itt intézzék el az egyesület megszaporodott ügyeit. Itt választanak a berkeztet levelezésekre, itt állítják ki a küldött ajándékokról szóló köszönő leveleket, itt fogalmazzák és küldik szét a múzeum érdekeiben való felhívásokat, hírlapi közléseket, itt leltározzák a tárgyakat és beszélnek meg a múzeum érdekében szükséges agitációt. A múzeum olyan szépen fejlődik, hogy ügyeit most már ideges írónak kell intézni. A tisztviselők sok idejét feleltetik a jelentések, a leltárak készítésére, a sok levelezés, hogy a jövőben az egész tisztviselő kar együttes működésére van szükség, csak így hozhatjuk mihamarabb tető alá a Balaton Múzeum állandó palotáját, a mely hatalmas kulturális tényezője lesz a Bataton szép vidékének.

— **Nyilvános köszönet.** Az alsólendvai „Polgárnök” az általuk f. é. febr. 24-én rendezett fölcímlettség tisztja jóvödelmére 134 K 64 fillért az Alsólendvai Takarékpénztárba helyezték el, az erőll nyert közcsekkét pedig ma nekem átadni szivesek voltak. Ez az összeg az adományozók óhajához képest az önkéntes tüzoltó egylet „Zászló Alapja” címén fog tovább kezelteni s annak idején felhasználítani. Kedves közléseiket vélek teljesíteni azzal, hogy ezt a neves tettei közhírré teszem s a szives adományozóknak ezen az úton is hálás köszönetem fejezem ki. **HAJÓS MIHÁLY** egyt. elnök.

— **Közgyűlés.** Az Alsólendvai Iparos Olvasókör febr. 25-én d. u. 5 órákor tartotta rendszer közgyűlését, ahol a szék számban megjelent tagok élénk érdeklődést tanusítottak az egyesület működése iránt. Pataky Kálmán a Kör agilis elnöke üdvözölve a megjelenteket, a gyűlést megnyitotta. Ezután a folyó ügyeket tárgyalák, amelyek között az alapszabály módosítása adott legtöbb alkalmat az észmérésre. Az eddigi rendszer az volt, hogy a körnek rendszer tagja csak iparos és kereskedő lehetett. Ezt adó módosították, hogy tagja lehet az egyletnek, a társadalomnak minden tagja. A közgyűlés megbizta a választmányt, hogy az eddigi 2 korona évi tagsági díjjal emelje fel magasabb összegre, még néhány kisebb ügy lebonyolítása után a közgyűlés véget ért. **K.**

Nyilttér. *)

Az Alsólendván 1905. évi június hó 25-én megjelent „Alsólendvai Híradó”, „Zala”, című napilapból jóhiszeműleg egy közleményt vett át, amely Kovács Sándor dobronaki káplán ura nevére sérelmesnek jelenték. Ezen közlemény azt tartalmazta, hogy Kovács Sándor káplán urat kihívó és feleletre kórtó magaviselete folytán arcul ütötték.

Az „Alsólendvai Híradó” felolós szerkesztője Balkányi Ernő e közleményt jóhiszeműleg vette át a „Zala” című napilapból, de miután ez ügyből kifolyó büntügyi ítéletek a Kovács Sándor káplán urat súlyosan sértő vádak teljes adatainak kiderítettek, megragadják az alkalmat, hogy a méltalannul meghurcolt káplán urnak itt a nyilvánosság előtt elégtételt adva lapunkba is át vett közlemény felett sajnálatunkat fejezzük ki.

BALKÁNYI ERNŐ felelősszerkesztő.

*) Fenti cím alatt közöltékert nem vállal felelősséget a Szekr.

Másolat. 1906. B. 796 5. sz.

Ő felsége a Király nevében!

Az alsólendvai kir. járásbíróshoz mint büntető bíróság vallás elleni és könnyű testi sértés vétségével vádolt Rosenberger Dávid ellen büntjével a Koch Odón ügyész megbízott által emelt vád fölött az Alsólendván, 1905. évi dec. hó 4-én Nagy Ferenc főnyelvezető részvételével megtartott tárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után következően

ítél

a kir. járásbíróshoz:

Rosenberger Dávid 32 éves, bakasi születésű és lakos, ízr. vallású, nős, családos, vagyinos kereskedő vádlottat büntösként mondja ki a btk. 301. §-ába utkozó és ezen szakasz szerint minősülő könnyű testi sértés vétségében és a btk. 261 §-ába utkozó és ezen szakasz szerint minősülő becsületstérsés vétségében, melyet az által követett el, hogy f. évi november hó 11-én déltáiban Haász Lipóttól ököbe szorított kézzel vagy archa ütötte, hogy ez által a nevezetven nyolcz napon belül gyógyuló testisértes okozott, midőn pedig ezután sértett az utcára távozott utána kiáltotta „megállj te gazember, a kezem között halász meg” ezért őt a btk. 302., 261. és 102. §-ok alapján azonban a 93 §. alkalmazásával a jogerőre emelkedéstől számított 15 nap alatt s az 1892. évi XXVII. t.-cikkben meghatározott célokra fizetendő behajthatatlanság esetén a btk. 53. §-a értelmében 5+1+4 nap fogháza átváltoztatandó 100+10+40 (száz+tíz+negyven) kor. pénzbüntetésre ítélt.

A bp. 480. §-a értelmében kötelezi a vádlottat, hogy az esetleg felmerülő rabtartási költöset a kir. államkincstárnak az 1890. évi 43. t.-cikk értelmében megfizesse.

A btk. 277. §-a alapján elrendeli, hogy az ítélet egész terjedelmében és indokaival együtt vádlott költösetére az „Alsólendvai Híradó” című lapban közzétesse.

Végül a btk. 311. és ap. 489. §-ai alapján kötelezi a vádlottat, hogy 20 kor. ügyvédképviseleti, 31 kor. orvosi, 12 kor. fuvar, 16 kor. munkamunkaszási, 10 kor. tanu, 6 kor. személyes átjárásai és 6 kor. tárgyalás során felmerült orvosi, összesen 101 korona költöset a jogerőre emelkedéstől számított 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett Haász Lipótnak megfizessen.

Ellenben vádlottat az ellene emelt s a btk. 191. §-ába utkozó vallás elleni vétség vádjá és jogkövetkezményeinek terhére a btk. 326. §-ának 1. pontja alapján felemtti.

Indokok:

Vádlott önbemérésével bizonyítja van, hogy f. évi november hó 11. napján déltáiban a lakásának közvetlen szomszédságában levő és egy ajtóval elválasztott, illetve összekötött imaházból távozó sértett karjánál megfogta, szobájába rántotta s annak előre bocsátásával, miért vagyok en olyan ember, mint Weinstingler” archa vágta, majd midőn erre a sértett a szobából szökni néllük távozott és az utcára ért, utána kiáltotta „most fizetnek ennek a gazembernek”.

Sértett a feljelentés mellé csatolte és a vádbeli napról kiállított orvosi látlelettel igazolta, hogy az arcul ütés folytán és szemén testi sértülést szenvedett s a tárgyalás folyamán a tárgyalási jegyzőkönyvhöz / alatt becsatolt pótveleményből bizonyítani óhajotta, szájsérülést szenvedett a vádbeli alkalommal, mely sérülésnek a gyógytartama orvosi vélemény szerint 11 napot vett igénybe. Ez alapján közzéadott és sértett büntösként kimondani kérték vádlottat a súlyos testi sértés, vallás elleni vétség és becsület sértés vétségében.

Tekintettel azonban arra, hogy a vádbeli napon kiállított orvosi látlelet a tárgyalás során becsatolt / alatti pótlátelelet, illetve véleményben jelzett szájsérülést létezését nem jelzi — s a tárgyalás során kihallgatott orvosszakértő a sértetven a tárgyalás során fogatosított, észlelete alkalmazásával tényleg megállapított szájsérülést olyannak jelzte, mely nem a vádbeli kibéhatás eredményeként jellegettel bír,

tekintettel arra, hogy ez a szakértő azt is állította, hogy a vádbeli cselekmény okozta volna a szájsérülést, annak a vádbeli napon a

kezelő orvos által az ily jellegű sérülés fájdalom intenzitásánál fogva feltétlenül konstataáltatni kellett volna;

mindemelkett fogva a kir. járásbíróshoz a pótveleményben jelzett sérülést a vádbeli cselekmény okozta és összefüggésben levőnek nem tekintette és csupán az alaplátleletet fogadta el.

Mintthogy pedig a vádlott beismerésével bizonyított arcul ütési cselekménye vádlottnak a vádbeli napon kiállított orvosi látleletben észlelt sérülésekkél — a sérülések helyét és jellegét tekintve — okozati összefüggésben állanak.

Mintthogy ez a cselekménye vádlottnak a btk. 301. §-ában körvonalozott könnyű testisértes vétségének összes alkateleit kiméri — az a kijelentése pedig, hogy sértettet gazembernek nevezte — az egyéni becsület megvalószására és kiscsibésítésére alkalmas / kifejezést képez s így ez a cselekmény a btk. 261. §-ában felszabott becsületstérsés vétségének tényállásait foglalja magában, oly ok pedig, mely a cselekmény büntetőjogi beszámítását kizárná — a tárgyalás során nem merült fel.

azokban a cselekményekben öt büntöskönek kimondani és megbüntetni kellett.

A büntetés kiszabásánál figyelembe vette a kir. járásbíróshoz vádlott büntösként előéletét, beismerését és alacsony műveltségi fokát, mint nyomtökös enyhítő körülményeket, súlyosítottak tekintette pedig azt, hogy éltésbeb egyént majdnem indokolatlanul bántalmazott s ezen körülmények mérlegelésével a könnyű testi sértés vétségében kiszabott szabadságvesztés büntetés legkisebb mértékét is tulszáronak találván, alkalmazta a btk. 92. §-at s azzal büntetését a rendelkezés részben kiszabott mérv. pénzbüntetéssel találta a cselekményekkel arányban állónak.

Az ítélet egyéb rendelkezése a büntöskö jogkövetkezményét képezi s a felhívott szakaszokon alapul.

Vád emeltetett vádlott ellen azért is a btk. 191. §-ába utkozó vallás elleni vétség miatt, mert sértetett a vádbeli alkalommal akkor ragadta ki a szobáján melletti imaházból, mikor még abban az istentiszteletnek vége nem volt, miáltal az imaházban közbizton szabadságvesztés büntetés kiváltására vádlott azért mentette fel bíráló a vádlottat, mert állította, hogy midőn sértettet megragadta, akkor már az istentiszteletnek vége volt s tagadta azt, hogy vádlottat az imaházban ragadta volna meg. Vádlott állítását és tagadását támogaták a kihallgatott tanuk, ki — s különösen Kohn Nándor, ki az istentiszteletet szolgált — bizonyították, hogy az istentiszteletnek vége volt s hogy vádlott sértetett nem az imaházban, hanem az amellet levő saját lakásában ragadta meg és insultálta.

Mintthogy ekként tekintett arra, hogy a btk. 191. §-ának az képezi lényeges alkateleit, hogy a botrány okozó cselekmény a vallás szertartás gyakorlatára rendelt helyiségben követtek el, ez az alkotó elemekdjeg a vádbeli cselekményből hiányozik;

a kir. járásbíróshoz vádlott eme cselekményét ez oknál fogva büntetőndök nem tekintette s őt felmentette.

Alsólendva, 1905. évi december hó 4-én.

Csizsár, s. k. kir. albiró.

517. sz. 1906. B. 1905. B. 796. 8.

Ő felsége a Király nevében!

A Zalaegerszegi kir. törvényszék, mint fellevélti bíróságoknál dr. Fritz József kir. törvényszéki bíró enoklette által Szalay László és Skóday Aurél kir. törvényszéki bírák, valamint dr. Ladányi Béla kir. törvényszéki aljegyző, mint jegyzőkönyvezető részvételével alkott ítéletának a könnyű testi sértés vétségé stb. vádolt Rosenberger Dávid elleni büntjével, melyben az alsólendvai kir. járásbíróshoz 1905. december hó 4-ik napján 1905. B. 796 5. sz. s ítéletet hozott vádlottnak s védőjének az elítélését, illetve a büntetés enyhítése céljából bejelentett felebbezés következtében dr. Jakabfy János ügyvéd, mint magánvádló képviselője, továbbá dr. Berger Béla ügyvéd, mint védőnek, valamint a magánvádlónak s vádlottnak jelenléteben 1906. február hó 1-ik napján Zalaegerszegen megtartott nyilvános íléseben tárgyalás alá vévén, a vád és védelem meghallgatása után a következőleg

ítélet:

A kir. törvényszék, mint felelőbírói büntető bíróság a kir. járásbíróság ítéletét a büntetés kiszabása tekintetében megváltoztatja s vádlott büntetését 40-10-20 (negyven-tíz plusz) kor. pénzbüntetésre, a melyek behajtathatlanság esetén a htk. 33. §-ához képest 4-1-2 (négy-egy-kettő) napi fogházra lesznek átváltoztatandók, leszállítja.

Egyebekben a kir. járásbíróság ítéletét helybenhagyja nem felelőbírói részében pedig nem erinti s vádlottat arra kötelezi, hogy magánvádló részére felelőbírói utatjárás költségén 8 k.-át ügydíj költségi címén pedig 8 koronát 15 nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett fizessen meg.

Indokolás:

A kir. járásbíróság ítéletét vádlott, illetve védője a könnyű testi sértés és becsület sértés vétségé miatt bűnösség megállapítása miatt, illetve a büntetés enyhítése végett felhozván meg, az ítélet egyelőre rendelkezése jogorvoslattal meg nem támadtatván s részben az ítélet értetlenül volt hagyandó.

Erdemben elfogadta a kir. törvényszék a kir. járásbíróság ítéletében a tárgyalás során felmerült bizonyítékok alapján megállapított tényállást, mert azt helyesnek találta.

Mintthogy pedig e tényállásból kifolyólag helyesen mondta ki (a kir. törvényszék) kir. járásbíróság bűnösség vádlottat a könnyű testi sértés és becsület sértés vétségében azért ítélete e részben helybenhagyandó volt.

Nem kerülte el azonban a kir. törvényszék figyelmét a felelőbírói tárgyalás során kiderült ama tényállás, mely vádlott, eszeményének indító okait megvilágítja, nevezetesen az, hogy vádlott s magánvádló közösen vasaroltak birtokot s 8000 korona közös adósságot csmáltak, melynek fejében kiállított váltót elfogadói aláírásával egyedül a vádlott látta el, magánvádló pedig ezután birtokait 30000 korona tartozással megterhelte, így vádlott azon hiszemben, hogy az egész 8000 K. tartozását ő leszketlen kifizetni, jogosan felháríthatott s érezhette magát megcsalottnak.

Nem állhat meg tehát a kir. járásbíróság ítéletében súlyosítónak feltüntetett ama körülmény, hogy vádlott minden indok nélkül eszelekedett, mert ez megcáfolta nyert s ezért a fenti nyomatkozás enyhítő körülmény figyelembe vételével a kir. törvényszék indokoltan látta a kiszabott büntetés leszállítását s azért e részben a kir. járásbíróság ítéletét megváltoztatta.

Hivatalból figyelembe veendő semmisségi ok nem észleltetett.

Zalaegerszeg, 1906. február hó 1-en.

Szalai László s. k.
előadó.

Dr. Degre s. k.
elnök.

112 1906. sz.

Árverési hirdetmény.

A drávavásárhelyi róm. kath. plébánia tulajdonát képező erdőben, mintegy 1.82 kat. holdnyi területnek két irónál megszámozott fatömege, nevezetesen: 91 drb 40—04 cm. vastagságú kocsnyas foltgy, és 2 drb szifla egész fatömege

1906. évi március hó 13-án d. e. 10 órákor Drávavásárhely község (Zalavárm.) róm. kath. plébániái hivatalnál megtartandó — zárt írásbeli ajánlatokkal összekötött — nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni. Kikiáltási ár 3300 K. bánatpénz 330 K.

A szóbeli árverés megkezdése előtt 330 korona bánatpénzzel, vagy megfelelő

óvadékképes értékpapirokkal és 1 koronás bűnyelleggel ellátott zárt írásbeli ajánlatok, melyekben a felajánlott vételár számokkal és betűkkel olvashatóan kiírandó, valamint kinyilatkoztatandó ajánlattevő által az is, hogy az árverési és szerződési feltételek ismeri és magát azoknak feltétel nélkül aláveti, alulírott által a szóbeli árverés megkezdése előtt postán, úgy közvetlenül benyújtva elfogadtnak, ellenben utó- vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árverési és szerződési feltételek a drávavásárhelyi róm. kath. plébániái hivatalnál, az alsólendvai m. kir. járási erdőgazdálkodásnál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Az utolsó vasuti állomás Csáktornya, az erdőről 5 km távolságra fekszik.

Alsólendván, 1906. évi február hó 26.

HRABOVCSZKY m. kir. főerdész.

BUDAPEST ÉJJEL

című szenzációs könyv
m á s o d i k k i á d á s a
most jelent meg.

Irta: **Benedek László (Adrión)**
Ára 3 korona.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala után.

Kiadó 2 utcai szoba

külön bejárattal

irodai helyiségnek alkalmas,

Fuss Nándor gyógyszerésznél.

Eladó szálló!!

Gordignani féle szálló eladó, esetleg bérbe adandó.

Tudakozódhatni lehet a tulajdonosnál

Brenner Antalnénál Varasd.

Belügyminiszteri rendelet folytán a hirlapok utcai elárúsítása és kihordása betiltatott, minél- fogva értesítjük a n. é. olvasóközönséget, hogy az összes napilapok kaphatók:

BALKÁNYI ERNŐ papirkereskedésében.

Jelvények a március 15-iki nemzeti ünnepélyre, Kossuth Lajos arcképével kaphatók: BALKÁNYI ERNŐ papirkereskedésében.

84.711

elismerő nyilatkozat nyíveszen bizonyítja a „György életbalsam” nagy győsiséért, mely számtalan esetben kiváló gyógyereje által biztos gyógyulást szerzett különféle betegeknek.

Számtalan beteg kapta vissza egészségét a „György életbalsam” által, melynek győghatása ósodalatos, kívülképpen: gyomorhaj, bélsaj, étvágytalanság, influenza, kolika, láz csusz, köszvény, fej-és fogfájásban szenvedőknek. 94.711 elismerővel bizonyítja ezt. — 12 kis vagy 6 nagy dupla üveget 4 kor. 50 fill. bérmetve. Minden új rendeléshez 1 üveg ingyen lesz mellékelve pontos használati utasítással. Szétküldi az egyedüli készítő: Városi gyógyszerész. Temesvár, Szentgyörgy-ter 260.

György lovag védjegye

Ezen háziszere ne hiányozzon egy családnál sem.

György lovag védjegye

Nyomatott Balkányi Ernő gyorssajtóján Alsólendván.

